

مجله علوم پزشکی مدرس: آسیب‌شناسی زیستی
دوره ۱۳، شماره ۲: از ۷۹-۸۶
تابستان ۱۳۸۹

مقاله کوتاه

ارزیابی ایمونولوژیک واکسن پیتیدی HIV-1-P24-Nef با ادجوانت مونوفسفریل لیپید A در موش‌های BALB/c

مهدی مهدوی^۱، معصومه ابتکار^{۲*}، کیهان آزادمنش^۲، فریدون مهبودی^۲، حمیدرضا خرم‌خورشید^۳، فاطمه رهبری‌زاده^۱،
امیر نژادمقدم^۴، زهیر محمد حسن^۵

- ۱- دانش‌آموخته دکتری تخصصی، گروه ایمنی‌شناسی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
- ۲- استادیار، گروه ویروس‌شناسی، انستیتو پاستور ایران، تهران، ایران
- ۳- دانشیار، گروه ایمنی‌شناسی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
- ۴- دانشیار، گروه بیوتکنولوژی، انستیتو پاستور ایران، تهران، ایران
- ۵- دانشیار، مرکز تحقیقات ژنتیک، دانشکده علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران
- ۶- استادیار، گروه بیوتکنولوژی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
- ۷- کارشناس ارشد، گروه ایمنی‌شناسی، انستیتو پاستور ایران، تهران، ایران
- ۸- استاد، گروه ایمنی‌شناسی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

پذیرش مقاله: ۸۸/۱۰/۱۶

دریافت مقاله: ۸۸/۰۷/۰۷

چکیده

هدف: واکسن‌های متعددی علیه ویروس نقص ایمنی اکتسابی انسان بررسی شده‌اند؛ اما هیچ‌کدام از واکسن‌ها به‌عنوان واکسن ضد ایدز مورد تأیید قرار نگرفته‌اند. یک راه‌کاری که بتوان پاسخ ایمنی را علیه بیماری‌زها تقویت نمود، به‌کارگیری یک واکسن چند اپی‌توپی است. این استراتژی علیه واکسن‌های متعددی به‌کار گرفته شده است و پاسخ‌های ایمنی را بهبود بخشیده است.

مواد و روش‌ها: در این تحقیق یک پیتید الحاقی چند اپی‌توپی شامل قسمت‌هایی از P24 و Nef ویروس نقص ایمنی اکتسابی انسان به‌عنوان کاندید واکسن به موش‌ها تزریق شد و سپس پاسخ‌های ایمنی همورال با سنجش تیتر آنتی‌بادی کل و تعیین زیرکلاس‌های IgG به کمک الیزا مشخص شد. همچنین سنجش پاسخ‌های ایمنی سلولی با بررسی پاسخ‌های تکثیری سلول‌های طحالی با استفاده از MTT و سلول‌کشی با روش آزمایش لاکتات دهیدروژناز بررسی شد. در نهایت الگوی سیتوکین‌های اینترفرون گاما و اینترلوکین-۴ نیز به کمک الیزا مشخص شد.

نتایج: نتایج پژوهش حاضر بیانگر آنست که واکسن کاندید باعث تحریک پاسخ تکثیری لنفوسیت‌های طحالی موش شده و همچنین پاسخ‌های سلول‌کشی قدرتمندی را نیز القا نموده است. بررسی پاسخ ایمنی همورال نشان داده است که واکسن کاندید باعث تولید آنتی‌بادی اختصاصی شده که اغلب از زیرکلاس IgG2a است. همچنین بررسی الگوی سیتوکینی نشان داده است که ترشح اینترفرون گاما پاسخ غالب بوده است.

نتیجه‌گیری: به‌کارگیری اپی‌توپ‌های ایمونوژن و حفاظت شده از P24 و Nef موجب القای پاسخ‌های ایمنی همورال و سلولی قدرتمندی شده است و می‌توان کاندیدی برای مطالعات بیشتر در مدل‌های حیوانی باشد.

کلیدواژگان: واکسن پیتیدی، HIV-1-P24-Nef، ادجوانت، مونوفسفریل لیپید A، موش BALB/c

*نشانی مکاتبه: تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم پزشکی، گروه ایمنی‌شناسی، کدپستی: ۱۴۱۱۷۱۳۱۱۶

Email: ebttekarm@modares.ac.ir

۱- مقدمه

با وجود تلاش‌های فراوان در مورد ساخت یک واکنش مؤثر و کارایی ضد ویروس نقص سیستم ایمنی انسان (Human Immunodeficiency Virus: HIV)، دسترسی به آن کماکان در پرده‌ای از ابهام قرار دارد [۱]. داروهای ضد عفونت ایدز (Acquired Immunodeficiency Syndrome: AIDS) در پاک‌سازی کامل بدن از عفونت ناتوان بوده‌اند و به‌نظر می‌رسد که شاید یک واکنش مؤثر و کارآمد بتواند مشکل پاندمی جهانی را برطرف سازد [۲]. شواهد نشان می‌دهد که برخی از اپی‌توپ‌های موجود در ساختار ویروس HIV ایمونوژن (Immunogene) و حفاظت شده (Conserved) است و پاسخ‌های ایمنی را به‌خوبی تحریک می‌نماید [۳].

پروتئین P24 از ایمونوژن‌ترین پروتئین‌های ویروس HIV است که پاسخ‌های سلول‌کشی (Cytotoxic) ضد آن در کنترل بیماری نقش دارد [۴]. از طرف دیگر یکی از ژن‌های تنظیمی ویروس AIDS که در چرخه زندگی ویروس نیز نقش حیاتی دارد ژن Nef است که به‌عنوان کاندید واکنش، تحقیقات زیادی روی آن صورت گرفته است [۵]. جالب توجه این‌که در پروتئین Nef اپی‌توپ‌های محافظت شده متعددی وجود دارد که در افراد آلوده به AIDS پاسخ‌های سلول‌کشی قدرتمندی علیه آن‌ها مشاهده شده است. این ویژگی‌ها این مناطق را کاندید مناسبی برای واکنش قرار می‌دهد [۶، ۷]. پروتئین Nef در بیماری‌زایی ویروس AIDS بسیار اهمیت دارد و در مراحل اولیه چرخه ویروس نقش مهمی برعهده دارد. از سوی دیگر؛ یافته‌های علمی نشان می‌دهد که اپی‌توپ‌های ایمونوژن متعددی در سطح Nef وجود دارد که توسط لنفوسیت‌های B و T شناسایی می‌شود و پاسخ ایمنی قدرتمندی به آن‌ها داده می‌شود [۸، ۹]. بنابراین به‌نظر می‌رسد که استفاده از پروتئین Nef در ساختار یک واکنش کاندید چند اپی‌تویی بتواند کارایی واکنش را ارتقا بخشد.

در پژوهش حاضر با به‌کارگیری پپتید الحاقی (Fusion peptide) HIV-P24-Nef، آثار ایمونولوژیک آن بررسی شد. این ترکیب

پروتئینی برای اولین بار، در این پژوهش به‌عنوان کاندید واکنش استفاده شده است بنابراین در تحقیق حاضر پپتید الحاقی HIV-P24-Nef با استفاده از ادجوانت (Adjuvant) مونوفسفریل لیپید A (Monophosphoryl Lipid A: MPLA) به موش‌ها تزریق و پاسخ‌های ایمنی همورال و سلولی بررسی شد.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- تهیه پپتید HIV-P24-Nef

پپتید الحاقی HIV-P24-Nef شامل توالی‌های (۱۵۹-۱۷۳) P24 و از (۱۰۲-۱۱۷) Nef توسط شرکت GL Biochem از کشور چین در فاز جامد سنتز شده و با خلوص بالای ۹۵ درصد استفاده شد.

۲-۲- تهیه پپتید HIV-P24-Nef مخلوط در

ادجوانت MPLA

برای ایمن نمودن موش‌ها، به ازای هر موش ۲۰ میکروگرم پپتید که در بافر (Phosphate Buffered Saline) PBS حل شده بود، در حجم نهایی ۲۰۰ میکرولیتر در MPLA (Sigma) مخلوط شد و سپس برای تزریق زیر پوستی استفاده شد.

۲-۳- گروه‌های مورد مطالعه و تزریق واکنش

کاندید

تعداد ۱۶ سر موش BALB/c ماده ۶ تا ۸ هفته‌ای از انستیتو پاستور ایران (کرج) خریداری شد. موش‌ها به چهار گروه چهار تایی تقسیم شدند. به گروه اول ۲۰۰ میکرولیتر شامل ۲۰ میکروگرم آنتی‌ژن مخلوط شده با ادجوانت MPLA و به گروه دوم ۲۰ میکرولیتر آنتی‌ژن در حجم ۲۰۰ میکرولیتر در PBS به‌صورت زیر پوستی تزریق شد. به‌عنوان گروه‌های کنترل به چهار سر موش، ۲۰۰ میکرولیتر بافر PBS و به گروه

سیتوکین موشی (R&D system, USA) صورت گرفت و سپس نسبت IFN- γ /IL-4 محاسبه شد.

دیگر ۲۰۰ میکرولیتر ادجوانت MPLA تنها تزریق شد. موش‌ها چهار هفته بعد با شرایط مشابه دوز تقویت کننده (Booster Dose) واکسن کاندید را دریافت نمودند.

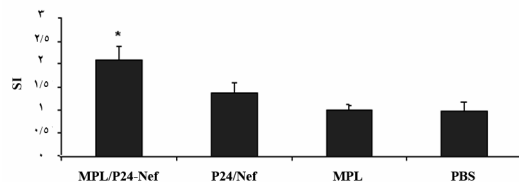
۲-۷- بررسی تیتراژ IgG اختصاصی و زیر کلاس‌های آن

بدین منظور دو هفته پس از آخرین ایمن‌سازی موش‌ها از آن‌ها خون‌گیری نموده و سرم جدا شد. برای سنجش تیتراژ آنتی‌بادی و زیر کلاس‌های IgG1 و IgG2a از روش ELISA استفاده شد.

۲-۸- بررسی آماری

برای مقایسه بین گروه‌ها از آزمون آنوای یک سویه (One-Way ANOVA) و آزمون توکی (Tukey's test) در سطح ۹۵ درصد اطمینان استفاده شد. همه داده‌ها به صورت میانگین \pm انحراف معیار (SD) بیان شد و P کوچک‌تر از ۰/۰۵ به مفهوم معنی‌دار بودن در نظر گرفته شد.

بررسی سطح پاسخ‌های تکثیری سلول‌های طحالی

نمودار ۱ بررسی پاسخ‌های تکثیری سلول‌های طحالی با روش MTT در گروه‌های مطالعه؛ داده‌ها به صورت SI نشان داده شده است و نمودار شامل میانگین \pm انحراف معیار است. واکسن کاندید به همراه MPL موجب افزایش معنی‌دار پاسخ‌های تکثیری سلول‌های طحالی نسبت به پیتید بدون ادجوانت ($P=0/045$) و گروه‌های کنترل ($P=0/001$) شده است. بین پیتید تنها و گروه‌های کنترل اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد. (*: اختلاف معنی‌دار)

۳- نتایج

۳-۱- پاسخ تکثیری لنفوسیت‌ها به واکسن

یافته‌ها بیانگر آنست که تزریق پیتید مخلوط شده با

۲-۴- بررسی پاسخ‌های تکثیری لنفوسیت‌ها

دو هفته پس از آخرین تزریق پیتید، پاسخ‌های تکثیری با روش استاندارد MTT (3-(4,5-Dimethylthiazol-2-yl)-2,5-diphenyltetrazolium bromide) بررسی شد [۱۰]. نتایج پاسخ تکثیری به صورت شاخص تحریک (Stimulation Index: SI) با توجه به کنترل هر نمونه از آزمون (جذب سلول‌های تحریک نشده/جذب سلول‌های تحریک شده) محاسبه شد.

۲-۵- بررسی پاسخ لنفوسیت‌های سلول‌کش

با استفاده از روش استاندارد لاکتات دهیدروژناز (Lactate Dehydrogenase: LDH) پاسخ‌های سلول‌کشی بررسی شد. همچنین میزان درصد سلول‌کشی با فرمول ارایه شده در کیت محاسبه شد [۱۰].

۲-۶- بررسی الگوی پاسخ سیتوکینی [اینترفرون

گاما (Interferon gamma: IFN- γ) و

اینترلوکین ۴ (Interleukin 4: IL-4)]

برای بررسی پاسخ الگوی سیتوکینی از سوسپانسیون سلولی به دست آمده از طحال در محیط کشت سلولی FBS+RPMI (Fetal Bovine Serum) ۱۰ درصد سوسپانسیون به تعداد 3×10^6 سلول در هر میلی‌لیتر استفاده شد. سپس سلول‌های طحال در پلیت ۲۴ خانه‌ای با آنتی‌ژن اختصاصی تحریک شدند. بعد از ۷۲ ساعت از کشت در انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد به همراه ۵ درصد CO_2 سوپ رویی جمع‌آوری شد. سنجش سیتوکینی با کمک کیت مخصوص الایزای (Enzyme-Linked Immunosorbent Assay: ELISA)

ادجوانت موجب افزایش پاسخ‌های تکثیر می‌شود (نمودار ۱)، به گونه‌ای که با گروه آنتی‌ژن تنها ($P=0/045$) و همچنین گروه‌های کنترل ($P=0/001$) اختلاف معنی‌داری دارد، اما تزریق پپتید تنها فاقد چنین اثری بوده است.

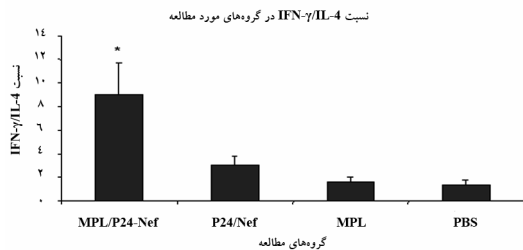
۳-۲- بررسی پاسخ سلول‌کشی

بررسی پاسخ‌های CTL (Cytotoxic T Lymphocyte) با استفاده از روش سنجش LDH نشان داده است که تزریق

پپتید مخلوط شده با ادجوانت در نسبت ۱/۵۰ با گروه آنتی‌ژن تنها ($P<0/001$) و گروه‌های کنترل ($P<0/001$) با گروه آنتی‌ژن تنها ($P<0/002$) و گروه‌های کنترل ($P<0/001$) اختلاف معنی‌داری دارد (جدول ۱). اما در گروهی که آنتی‌ژن تنها را دریافت نموده‌اند تنها در نسبت ۱/۱۰۰ توانسته است با گروه‌های کنترل اختلاف معنی‌داری ایجاد نماید ($P<0/047$) و در گروه‌های کنترل هیچ‌گونه اختلاف معنی‌داری مشاهده نشده است.

جدول ۱ بررسی سلول‌کشی سلول‌های طحالی در گروه‌های مطالعه؛ داده‌ها به صورت درصد سلول‌کشی نشان داده شده است و جدول شامل میانگین \pm انحراف معیار است. تزریق واکسن کاندید به همراه MPL موجب افزایش معنی‌دار پاسخ‌های سلول‌کشی در نسبت‌های ۵۰ و ۱۰۰ به تمامی گروه‌ها ($P=0/001$) شده است. تزریق پپتید بدون ادجوانت افزایش معنی‌دار پاسخ‌های سلول‌کشی در نسبت‌های ۱۰۰ به تمامی گروه‌های کنترل ($P=0/047$) را نشان می‌دهد (*: اختلاف معنی‌دار).

گروه‌ها	MPL/P24-Nef (درصد سلول‌کشی)	P24-Nef (درصد سلول‌کشی)	MPL (درصد سلول‌کشی)	PBS (درصد سلول‌کشی)	نسبت سلول مؤثر به هدف
	$38/9 \pm 4/3^*$	$9/03 \pm 2/11$	$6/3 \pm 1/9$	$6/3 \pm 1/77$	$1/50 \pm SD$
	$14/12 \pm 3/88$	$13/6 \pm 3/82$	$25 \pm 6/51$	$63/57 \pm 9/3$	$1/100 \pm SD$

نمودار ۲ بررسی نسبت $IFN-\gamma/IL-4$ در گروه‌های مطالعه؛ داده‌ها به صورت SI نشان داده شده است و نمودار شامل میانگین \pm انحراف معیار است. تزریق واکسن کاندید به همراه MPL موجب افزایش معنی‌دار نسبت $IFN-\gamma/IL-4$ در مقایسه با تمامی گروه‌ها ($P=0/001$) شده است. تزریق پپتید بدون ادجوانت چنین اثری در مقایسه با گروه‌های کنترل ($P=0/067$) نداشته است. (*: اختلاف معنی‌دار)

۳-۵- تعیین زیر کلاس‌های آنتی‌بادی اختصاصی

یافته‌های حاضر نشان می‌دهد (نمودار ۴) که تزریق واکسن کاندید به همراه ادجوانت MPLA موجب افزایش سطح آنتی‌بادی اختصاصی IgG2a می‌شود و به دنبال آن موجب افزایش معنی‌دار نسبت $IgG2a/IgG1$ در مقایسه با گروه‌های

۳-۳- الگوی سیتوکینی

یافته‌های حاضر نشان می‌دهد که با تزریق واکسن کاندید به همراه ادجوانت MPLA نسبت $IFN-\gamma/IL-4$ به‌طور معنی‌داری (نمودار ۲) نسبت به سایر گروه‌ها افزایش می‌یابد ($P<0/001$). تزریق پپتید بدون ادجوانت تغییر محسوسی نسبت به گروه‌های کنترل و هیچ‌گونه اختلاف معنی‌داری با این گروه‌ها ندارد ($P<0/001$).

۳-۴- تیتراژ آنتی‌بادی اختصاصی

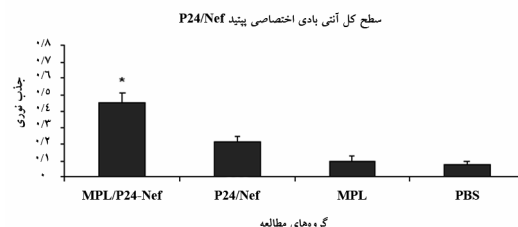
بررسی سطح آنتی‌بادی اختصاصی پپتید پس از ایمن‌سازی ثانویه نشان می‌دهد (نمودار ۳) که سطح پاسخ‌های آنتی‌بادی در گروه دریافت‌کننده واکسن کاندید به همراه ادجوانت با تمامی گروه‌ها اختلاف معنی‌داری دارد ($P<0/001$). همچنین تزریق پپتید بدون استفاده از ادجوانت نیز موجب القای پاسخ آنتی‌بادی شده است اما در مقایسه با گروه‌های کنترل اختلاف معنی‌داری را نشان نمی‌دهد ($P>0/057$).

کنترل شد ($P < 0.017$).

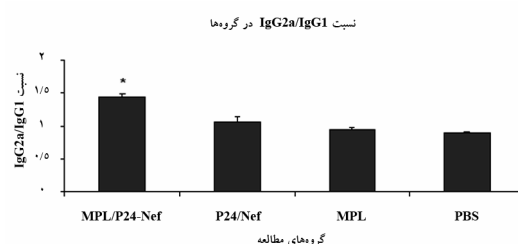
افزایش پاسخ‌های تکثیری در مقایسه با سایر گروه‌ها شده است. از سوی دیگر بررسی پاسخ‌های سلول‌کشی نیز نشان داده است که واکنش کاندید موجب القای قدرتمند پاسخ‌های CTL شده است. این یافته‌ها نشان می‌دهد که واکنش کاندید قادر به القای پاسخ‌های ایمنی سلولی است. در حقیقت پاسخ‌های ایمنی سلولی از پارامترهای مهم در کنترل عفونت‌های ویروسی خصوصاً در AIDS است و القای این شاخه از پاسخ‌های ایمنی می‌تواند یکی از ویژگی‌های مهم یک واکنش مؤثر باشد [۱۲].

بررسی عفونت تجربی در مدل میمون نشان داده است که حذف جمعیت لنفوسیت‌های سلول‌کش منجر به گسترش عفونت می‌شود و این یافته علمی نشان می‌دهد که پاسخ‌های ایمنی سلولی به‌ویژه پاسخ‌های سلول‌کشی در کنترل عفونت AIDS نقش حیاتی دارند و بنابراین تقویت پاسخ‌های سلول‌کشی یکی از ویژگی‌های کلیدی یک واکنش مؤثر ضد AIDS است. تحقیقات متعددی در مورد آنتی‌ژن‌های P24 و Nef نشان داده است که این دو پروتئین قادر به تحریک ایمنی سلولی هستند. ژانگ (Zhang) و همکاران با استفاده از اپی‌توپ‌های متعددی از P24 به سطوح بالایی از ایمنی سلولی دست یافتند [۱۳]. در مطالعه‌ای دیگر استریک (Streeck) و همکارانش نیز پاسخ‌های CTL قدرتمندی علیه برخی از اپی‌توپ‌های P24 در بیماران مبتلا به AIDS مشاهده نمودند [۱۴]. همچنین مطالعات متعددی وجود دارد که همگی بیانگر

القای پاسخ‌های ایمنی سلولی توسط پروتئین Nef است [۷]. در تحقیق حاضر، با استفاده از پپتید الحاقی دو پروتئین مذکور القای پاسخ‌های ایمنی مشاهده شد. در مرحله بعدی به مطالعه روی سیتوکین‌های IL-4 و IFN- γ پرداخته شد. یافته‌های بررسی حاضر، نشان می‌دهد که تزریق پپتید با استفاده از ادجوانت MPLA موجب القای قدرتمند سیتوکین IFN- γ و افزایش معنی‌دار نسبت IFN- γ /IL-4 می‌شود. الگوی Th1 (T helper 1) در مقابله با عفونت‌های ویروسی و القای پاسخ‌های ایمنی سلولی، به‌ویژه پاسخ‌های CTL بسیار اهمیت دارد [۱۵]. اعتقاد بر اینست که القای الگوی سیتوکینی Th1 با پاسخ‌های

نمودار ۳ بررسی سطح آنتی‌بادی کل اختصاصی؛ داده‌ها به صورت SI نشان داده شده است و نمودار شامل میانگین \pm انحراف معیار است. با تزریق واکنش کاندید به همراه MPL افزایش معنی‌دار سطح پاسخ‌های آنتی‌بادی اختصاصی نسبت به تمامی گروه‌ها ($P = 0.01$) مشاهده می‌شود. تزریق پپتید بدون ادجوانت چنین اثری در مقایسه با گروه‌های کنترل ($P = 0.057$) نداشته است. (*: اختلاف معنی‌دار)

نمودار ۴ بررسی در گروه‌های مطالعه؛ داده‌ها به صورت SI نشان داده شده است و نمودار شامل میانگین \pm انحراف معیار است. با تزریق واکنش کاندید به همراه MPL افزایش معنی‌دار نسبت IgG2a/IgG1 نسبت به تمامی گروه‌ها ($P = 0.017$) مشاهده می‌شود. (*: اختلاف معنی‌دار)

۴- بحث

استفاده از چند اپی‌توپ ایمونوژن در ساختار یک واکنش کاندید، راهکار مؤثری است که امروزه بسیار مورد توجه محققین قرار گرفته است. اساس این تفکر تحریک جمعیت‌های سلولی اختصاصی چند اپی‌توپ ایمونوژن و حفاظت شده علیه بیماری‌زای مورد نظر است و از این رو این پدیده موجب گسترش شدید پاسخ ایمنی علیه عامل بیماری‌زا شده و پاک‌سازی آن را از بدن بیمار آسان می‌کند [۱۱]. بررسی پاسخ‌های تکثیر سلول‌های طحالی متعاقب تزریق پپتید با استفاده از ادجوانت MPLA نشان می‌دهد که پپتید باعث

همورال را نیز تحریک نماید. از سوی دیگر یافته‌های تحقیق حاضر نشان می‌دهد که تزریق پپتید بدون استفاده از ادجوانت باعث عدم تحریک و یا تحریک بسیار ضعیف سیستم ایمنی می‌شود و این بیانگر نقش مهم ادجوانت‌ها در افزایش کارایی واکسن است. با توجه به نتایج این بررسی می‌توان گفت که واکسن کاندید مطالعه حاضر پاسخ‌های ایمنی سلولی و همورال را به خوبی تحریک نموده و الگوی خوبی از پاسخ‌های سیتوکینی Th1 را القا می‌نماید؛ بنابراین شاید به مطالعات تکمیلی دیگری هم نیاز باشد تا در نهایت برای مراحل آزمایش‌های انسانی معرفی شود.

۵- تشکر و قدردانی

بدین وسیله از دانشگاه تربیت مدرس به دلیل تأمین بخشی از هزینه این پژوهش قدردانی می‌شود. همچنین نویسندگان از خانم‌ها مرضیه هلاکوئی و دکتر گلکار تقدیر و تشکر می‌نمایند.

ایمنی سلولی قدرتمندی همراه است که به دنبال آن با مهار پیشروی به سمت بیماری AIDS همراه است [۱۶]. بنابراین در طراحی یک واکسن کاندید، کسب الگوی پاسخ‌های سیتوکینی Th1 باید از ملزومات طراحی واکسن باشد. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد می‌توان با به‌کارگیری پپتید مذکور به الگوی Th1 دست یافت. در این تحقیق همچنین پاسخ‌های ایمنی همورال نیز بررسی شد. یافته‌های حاضر نشان می‌دهد که ایمن‌سازی موش‌ها با واکسن کاندید به همراه ادجوانت MPLA موجب افزایش معنی‌دار آنتی‌بادی اختصاصی می‌شود و نوع پاسخ آنتی‌بادی غالب از کلاس IgG2a است. آنتی‌بادی IgG1 بیانگر الگوی Th2 بوده و IgG2a در موش بیانگر Th1 است [۱۰] و این نتایج، یافته‌های دیگر این پژوهش را تأیید می‌نماید که الگوی پاسخ ایمنی ایجاد شده از نوع Th1 است. از آنجایی که پاسخ آنتی‌بادی در پاک‌سازی ویروس‌ها از خون مبتلایان به عفونت AIDS بسیار اهمیت دارد [۱۷]، این یکی از نقاط قوت واکسن کاندید در بررسی حاضر است زیرا یافته‌ها نشان داده که واکسن کاندید در مطالعه حاضر قادر است ایمنی

۶- منابع

- [1] Watkins DI. The hope for an HIV vaccine based on induction of CD8+ T lymphocytes--a review. *Mem Inst Oswaldo Cruz* 2008; 103(2): 119-29.
- [2] Cristillo AD, Wang S, Caskey MS, Unangst T, Hocker L, He L, Hudacik L, Whitney S, Keen T, Chou TH, Shen S, Joshi S, Kalyanaraman VS, Nair B, Markham P, Lu S, Pal R. Preclinical evaluation of cellular immune responses elicited by a polyvalent DNA prime/protein boost HIV-1 vaccine. *Virology* 2006; 346(1): 151-68.
- [3] Pal R, Wang S, Kalyanaraman VS, Nair BC, Whitney S, Keen T, Hocker L, Hudacik L, Rose N, Cristillo A, Mboudjeka I, Shen S, Wu-
- Chou TH, Montefiori D, Mascola J, Lu S, Markham P. Polyvalent DNA prime and envelope protein boost HIV-1 vaccine elicits humoral and cellular responses and controls plasma viremia in rhesus macaques following rectal challenge with an R5 SHIV isolate. *J Med Primatol* 2005; 34(5-6): 226-36.
- [4] Rubio Caballero M, Rubio Rivas C, Nogués Biau A, Falguera Sacrest M, Manonelles Fernández A. [Survival and disease progression in 251 patients with HIV-1 infection. Study of p24 antigen and viral burden as prognosis makers. Their value at 4 years of follow-up]. *An Med Interna* 2001; 18(10): 517-20.
- [5] Liang X, Fu TM, Xie H, Emini EA, Shiver JW.

- Development of HIV-1 Nef vaccine components: immunogenicity study of Nef mutants lacking myristoylation and dileucine motif in mice. *Vaccine* 2002; 20(27-28): 3413-21.
- [6] Currier JR, Viswapoka U, Tovanabutra S, Mason CJ, Birx DL, McCutchan FE, Cox JH. CTL epitope distribution patterns in the Gag and Nef proteins of HIV-1 from subtype A infected subjects in Kenya: use of multiple peptide sets increases the detectable breadth of the CTL response. *BMC Immunol* 2006; 7: 8.
- [7] Bråve A, Gudmundsdotter L, Gasteiger G, Hallermalm K, Kastenmuller W, Rollman E, Boberg A, Engström G, Reiland S, Cosma A, Drexler I, Hinkula J, Wahren B, Erfle V. Immunization of mice with the nef gene from Human Immunodeficiency Virus type 1: Study of immunological memory and long-term toxicology. *Infect Agent Cancer* 2007; 2: 14.
- [8] Peng B, Voltan R, Cristillo AD, Alvord WG, Davis-Warren A, Zhou Q, Murthy KK, Robert-Guroff M. Replicating Ad-recombinants encoding non-myristoylated rather than wild-type HIV Nef elicit enhanced cellular immunity. *AIDS* 2006; 20(17): 2149-57.
- [9] Thakar MR, Bhonge LS, Lakhashe SK, Shankarkumar U, Sane SS, Kulkarni SS, Mahajan BA, Paranjape RS. Cytolytic T lymphocytes (CTLs) from HIV-1 subtype C-infected Indian patients recognize CTL epitopes from a conserved immunodominant region of HIV-1 Gag and Nef. *J Infect Dis* 2005; 192(5): 749-59.
- [10] Jamali A, Mahdavi M, Hassan ZM, Sabahi F, Farsani MJ, Bamdad T, Soleimanjahi H, Motazakker M, Shahabi S. A novel adjuvant, the general opioid antagonist naloxone, elicits a robust cellular immune response for a DNA vaccine. *Int Immunol* 2009; 21(3): 217-25.
- [11] Kmieciak D, Bolesta E, Naito T, Gzyl J, Kaneko Y, Kozbor D. Enhancement of cellular and humoral immune responses to human immunodeficiency virus type 1 Gag and Pol by a G/P-92 fusion protein expressing highly immunogenic Gag p17/p24 and Pol p51 antigens. *J Hum Virol* 2001; 4(6): 306-16.
- [12] Promkhatkaew D, Pinyosukhee N, Thongdeejaroen W, Teeka J, Wutthinantiwong P, Leangaramgul P, Sawanpanyalert P, Warachit P. Prime-boost immunization of codon optimized HIV-1 CRF01_AE Gag in BCG with recombinant vaccinia virus elicits MHC class I and II immune responses in mice. *Immunol Invest* 2009; 38(8): 762-79.
- [13] Zhang L, Jin N, Song Y, Wang H, Ma H, Li Z, Jiang W. Construction and characterization of a recombinant fowlpox virus containing HIV-1 multi-epitope-p24 chimeric gene in mice. *Sci China C Life Sci* 2007; 50(2): 212-20.
- [14] Streeck H, Lichterfeld M, Alter G, Meier A, Teigen N, Yassine-Diab B, Sidhu HK, Little S, Kelleher A, Routy JP, Rosenberg ES, Sekaly RP, Walker BD, Altfeld M. Recognition of a defined region within p24 gag by CD8+ T cells during primary human immunodeficiency virus type 1 infection in individuals expressing protective HLA class I alleles. *J Virol* 2007; 81(14): 7725-31.
- [15] Dai B, Yang L, Yang H, Hu B, Baltimore D, Wang P. HIV-1 Gag-specific immunity

- induced by a lentivector-based vaccine directed to dendritic cells. *Proc Natl Acad Sci USA* 2009; 106(48): 20382-7.
- [16] Ramanathan VD, Kumar M, Mahalingam J, Sathyamoorthy P, Narayanan PR, Solomon S, Panicali D, Chakrabarty S, Cox J, Sayeed E, Ackland J, Verlinde C, Vooijs D, Loughran K, Barin B, Lombardo A, Gilmour J, Stevens G, Smith MS, Tarragona-Fiol T, Hayes P, Kochhar S, Excler JL, Fast P. A Phase 1 study to evaluate the safety and immunogenicity of a recombinant HIV type 1 subtype C-modified vaccinia Ankara virus vaccine candidate in Indian volunteers. *AIDS Res Hum Retroviruses* 2009; 25(11): 1107-16.
- [17] Koopman G, Mortier D, Hofman S, Mathy N, Koutsoukos M, Ertl P, Overend P, van Wely C, Thomsen LL, Wahren B, Voss G, Heeney JL. Immune-response profiles induced by human immunodeficiency virus type 1 vaccine DNA, protein or mixed-modality immunization: increased protection from pathogenic simian-human immunodeficiency virus viraemia with protein/DNA combination. *J Gen Virol* 2008; 89(Pt 2): 540-53.